

penge, vil det let kunne tænkes, at Gieren, naar der er Tale om en Bæder af mindre god Race, vil sige: Vær saa god, behold den! Derved kan Gieren ganske vist ikke frit sig for personlig Regres for den Skade, der er gjort, men, naar han vil lade Dyret i Stikken, tror jeg, at de Paagældende sjældent ville gjøre Brug af deres Regresret, hvorhos jeg ikke tror, det er Nogens Hensigt saa let at skaffe Gierne af med deres Kreaturer. Med disse saa Ord skal jeg anbefale disse to Underændringsforslag; jeg tror, at disse Vedtagelse vil være en Forbedring af Lovforslaget.

Chr. Ninesstad: Det Ændringsforslag, som to ærede Medlemmer i Forening med mig have stillet til § 7, gaar ud paa at udtage en af de mange Grumheder, som dette Lovforslag indeholder. Det blev ved denne Sags første Behandling udtalt, at dette Lovforslag i det Hele var noget overnaturlig strengt, og det er en Anstuelse, som jeg ogsaa for mit Vedkommende fuldkomment kunde tiltræde. Da jeg imidlertid staar noget fremmed for disse Forhold, har det ikke kunnet falde mig ind at stille Ændringsforslag uden paa et Punkt, hvor det forekommer mig, at Lovforslaget kommer til at træde Forhold for nær, som ogsaa Andre end egentlige Landboere kunne have en Mening om. Forslaget gaar ud paa at lade udgaa det sidste Stykke af § 7, hvori der gives Enhver, der træffer Høns, Duer og omstreifende Hunde paa sine Forder, Ret til at nedskyde dem uden videre. Det er jo en Bestemmelse, der ikke skriver sig fra Lovforslagets Ophavsmand, men er en af de Grumheder, som ere indkomne gennem Landsthingsudvalget, og det er forekommet mig, at der ikke var nogen Nødvendighed for at træde op med den Voldsomhed ligeoverfor disse ustyrbelige Dyr. Vi have derfor stillet et Forslag, om hvilket jeg tror, man kan sige det Samme, som en æret Folkethingsmand forleden Dag sagde om et Forslag til Loven om Drivvaad, nemlig, at det paa den ene Side ikke kunde gjøre nogen Skade og paa den anden Side kunde gjøre Gavn. Det Forslag, vi have stillet, vil nemlig paa den ene Side ikke kunne skade Landboerne, men vil paa den anden

Side kunne gavne Hundene. Forslaget kan ikke skade Landboerne, idet vi, som Enhver vil kunne se, have været saa betænksomme at sætte de omstreifende Hunde op i 3die Stykke, og da Høns og Duer kunne henføres under „Fjer-kreaturer“, ville altsaa samtlige de i sidste Stykke nævnte Dyr gaa ind under 3die Stykke, saa at Forbrugeren altsaa, naar han forgyves har forsøgt at optage dem, vil være berettiget til, paa hvilken Maade han bedst veed og kan, at fjerne dem fra sin Grund, og hvis de derved omkomme, ligge de paa deres Gjerninger. Derved forekommer det mig, at der er givet Landboerne fuldkommen Tilstrækkeligt. Paa den anden Side er det som sagt klart, at det vil være til Gavn baade for Hunde og Høns, som ogsaa andre ærede Medlemmer have taget sig af ved et Forslag, der findes under Nr. 9, saavel som for Duer, som navnlig een af Forslagsstillerne har havt for Øie at hjælpe, Noget, disse blide Dyr ogsaa i høi Grad fortjene. Jeg tillader mig at anbefale dette vort Forslag. Bistnok er der i Jagtloven, som udkom ifjor, givet en Bestemmelse, der af Mange opfattes som hjemlende en lignende Ret til at nedskyde Hunde, men jeg tror, at denne Bestemmelse undtagen for Mynder og andre Jagthunde ikke hjemler en nær saa vidtgaende Ret som den, § 7 giver. Men antager man, at Jagtloven skulde hjemle en saadan Ret, er der saa meget mindre Betænkelighed ved at lade det sidste Stykke af § 7 udgaa. — Jeg skal nu tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til Ændringsforslag, som jeg ikke har stillet, men som jeg imidlertid senere er bleven opmærksom paa, at det kunde være hensigtsmæssigt at stille. Det er i Henseende til det første Stykke af § 7, en Bestemmelse, der er kommen ind fra det andet Things Udvalgs Side, og som gaar ud paa at indføre en i vor Lovgivning hidtil ukjendt Ret til at fordre Bøder af den, hvis Dyr er kommet ind paa Andenmands Grund, naar det ikke er optaget; dette er jo Noget, man hidtil ikke har kjendt. Jeg skal ikke modsætte mig, at en saadan Bestemmelse kommer ind i Loven, uagtet den vistnok, som det ogsaa blev paavist i det andet Thing, vil kunne benyttes paa en meget skikkelig Maade;